

Jeg håber, at regeringen vil respondere på det på en klog måde ved at optage forhandlinger med organisationerne. Det er også en overvejelse værd, om vi skal tage det med ind i den opgave, som vi giver på forfatningssiden, og som jeg nævnte tidligere og tror og håber, vi bredt kan blive enige om i Folketinget. For det er klart, at hvis regeringen løser det med organisationerne, så problemstillingen forsvinder, så er der jo ingen grund til at bruge kræfter på det.

Men der er altså nogle reelle problemstillinger her, som vi i hvert fald vil forfølge, og som jeg går ud fra der også vil være et flertal der er interesseret i at vi får en ordentlig afklaring på, så vi ved, hvad det er, vi står med, når vi skal stemme ved tredje behandling, og så vi ikke udsætter hinanden og os selv for at risikere at bryde den grundlov, vi alle sammen har skrevet under på at ville overholde.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

For at gennemføre kommunalreformen er alle 49 lovforslag naturligvis af allerstørste betydning, men netop det forslag, som Folketinget her behandler, er uhyre vigtigt, fordi de bestemmelser, der fremgår her, er af særdeles vital betydning for, at den omfattende reform kommer rigtigt fra start.

Overskriften på lovforslaget er kort og godt: Fordeling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte. Det lyder meget enkelt.

Der, hvor flere kommuner samlet slår sig sammen, er der vel næppe de helt store problemer med aktiver og passiver, fordi disse indgår i en fælles enhed for den nye storkommune. Lidt anderledes er situationen der, hvor der er tale om deling af kommuner. Her skal der forhandles mellem de parter, som bliver berørt af delingen. Lad os håbe og tro, at der bliver udvist en sund dømmekraft, når der skal ske opgørelse af den økonomiske side i en delingssituation.

En anden og nok så vanskelig situation bliver det, når de nuværende amter skal have fordelt deres aktiver og passiver. Her bliver der virkelig grund til at lade gode forhandlere udvise fornøden fremsynethed, og der bliver tale om at skelne væsentligt fra uvæsentligt, idet der virkelig bliver tale om et kæmpe stort arbejde, som bestemt ikke bliver let, hvilket der kunne gives indtil flere eksempler på.

De nye regioner skal naturligvis have de aktiver, som sygehusene består af, men de skal jo også overtage den gæld, som de nuværende amter har optaget i forbindelse med bl.a. sygehusbyggeri.

Personalet er en anden vigtig faktor i dette lovforslag, fordi hele opstarten på et nyt Danmark, hvor opgaver i stort tal omplaceres fra myndighed til myndighed, kun kan blive vellykket, såfremt vores vigtigste aktiv, nemlig personalet, er med.

Kl. 19.45

Derfor var det også i forhandlingerne omkring reformen et centralt emne, at bl.a. loven om virksomhedsoverdragelse skulle tages i anvendelse i forbindelse med kommunalreformen. Sagt med andre ord: Alle, som er ansat i de offentlige led, vil også have ansættelse, når reformen føres ud i loven. Men at nogle, f.eks. amtsansatte, fremover skal finde deres beskæftigelse i de nye storkommuner, må anses for givet, i takt med at en række amtskommunale opgaver flyttes til løsning i de nye storkommuner.

Det er som her nævnt en vanskelig opgave at få fordelt aktiver og passiver samt placeret de mange dygtige og samvittighedsfulde medarbejdere. I Dansk Folkeparti er vi imidlertid optimistiske, og vi tror på, at opgaven vil blive løst på en god og konstruktiv måde, men er naturligvis opmærksomme på, at det i nogle situationer betyder, at der ikke kan opnås enighed. Derfor opererer lovforslaget også med et delingsråd, som træder i kraft, når de berørte parter har måttet give op.

Delingsrådene – et for hver region i øvrigt, hvori ministeren udpeger formanden, og hvori de kommunale parter også er repræsenteret – får i første omgang som opgave at indgå i en mæglerrolle, og det er en opgave, der naturligvis ikke bliver let for de pågældende delingsråd. I forbindelse med forliget om reformen var regeringen og Dansk Folkeparti enige om, at et delingsråd var en nødvendighed, men det er mit håb, at der kun i få tilfælde bliver brug for at anvende dette midlertidige organ, som naturligvis ikke skal fungere længere, end til når samtlige ting, der er omtalt i det her lovforslag, er bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt høre hr. Poul Nødgaard, om beslutningen om, at man individuelt ikke får adgang til at få at vide, hvad der kommer til ske med en